

med Indskud paa henved 10 000 000 \$ lukkede sine Døre den 30. Juni 1921. Det er klart, at selv i den bedste Tid vilde det have anstrengt de 119 Medlemsbankers Midler at rejse de omtrent 7 000 000 \$, der var nødvendige for at betale Indskyderne fuldt ud indenfor et rimeligt Tidsrum, og under de daværende Forhold var det umuligt. Alle Medlemsbankerne trak sig derfor tilbage, fordi de mente det var nødvendigt for at beskytte deres egne Indskydere, efter at have betalt 600 000 \$ i Afgift, hvilket var mere end nok til at forbruge deres aarlig indtjente Overskud. Det var endog nødvendigt for nogle af Bankerne at opkræve en særlig Afgift for at imødegaa Tabet.

Der har ikke været gjort noget Forsøg i denne Stat paa at genrejse Garantifondsloven.

New York.

(Lov af 1829).

Denne Stat har ikke i de senere Aar haft nogen Garantifondslov i Virksomhed. Vi havde en saadan Lov kaldet „safety fund“ i den første Del af forrige Aarhundrede. Vi tror, at den oprindelige Lov blev vedtaget i 1829. Ved dette System skulde hver „state-bank“ betale aarligt til Statskassen et Beløb, der var afhængig af dens indbetalte Kapital, og Fonden skulde bruges til Betaling af insolvente Bankers Seddelomløb og anden Gæld. Loven blev imidlertid ophævet nogle Aar senere.

Love om Garantifonds har yderligere været gennemført i

South Dakota.

(Lov af 1915).

North Dakota.

(Lov af 1917).

Nebraska.

(Lov af 1911).

Angaaende Forløbet af Garantifondens Virksomhed i Nebraska udtaler Sekretæren for denne Stats Garantifonds-Kommission i en Beretning angaaende Aaret 1. Juli 1925—30. Juni 1926 bl. a. følgende:

„Sandelig, Nebraska er en bemærkelsesværdig Stat, der udviser Forhold, som ingen anden Stat kan udvise Magen til. I mere end 15 Aar har ingen Indskyder tabt en cent af de i „state banks“ indestaaende Penge, og i den Tid er praktisk talt udbetalt 31 Mill. \$ til Fordringshavere. Garantiloven er det største Gode, Nebraska har, og den har bevirket bedre offentlige Forhold end noget andet Hjælpemiddel. Denne udmærkede Tilstand er gjort mulig af de „state banks“, som har baaret Udgifterne. Det har kostet dem mere end 12 Mill. \$; dog, fordelt over en Periode paa 15½ Aar svarer dette kun til en Ubetydelighed over 40 pCt. af Nebraskas „state bank“s Kapital, eller henved 3 pCt. aarlig; Tidsrummet omfatter den værste Deflationsperiode man nogensinde har kendt; det er meget svært i Tal at udtrykke de Resultater, Bankerne har opnaaet ved Garantilovens Foranstaltninger, men det er almindelig erkendt, at de langt bedre Forretningsvilkkaar, som vi har haft i Sammenligning med omliggende Stater, i høj Grad kan tilskrives Garantiloven. For hver Dag der gaar, bliver det tydeligere og tydeligere, at den Fordel, Bankerne har opnaaet, overstiger Ofret“.

I sin Beretning angaaende det følgende Aar udtaler Sekretæren bl. a. følgende:

„For et Aar siden, da jeg sluttede min Indberetning, der omfattede Tiden indtil 30. Juni 1926, bemærkede jeg: „Sandelig, Nebraska er en bemærkelsesværdig Stat, der udviser Forhold som ingen anden Stat kan udvise Magen til“. Ved Udløbet af dette Finansaar kan vi baade med Sandhed og Stolthed atter fastslaa dette Udsagn. Det forløbne Aar med Udbetalinger paa mere end 7½ Mill. \$ til Indskyderne føjer et nyt Kapitel til Beretningen. Nebraska er stolt over de Resultater, der er opnaaede ved Garantiloven, og med de gunstige Avlingsvilkkaar, som Naturen har skænket os, synes Fremtiden meget lysere. Vi ved, at den største Del af vore Vanskeligheder er forbi“.